

EU-Kommissionen har vurderet, at der på EU-plan vil kræves investeringer på op mod 800 mio. ECU. Samtidig gør Kommissionen dog opmærksom på, at disse investeringer i vid udstrækning opvejes af de genvundne VOC-dampes værdi. Investering i dampgenvindingsudstyr til terminaler med en nogenlunde stor benzinomsætning angives at have en tilbagebetalingstid på 3-4 år. Dette stemmer da også godt overens med, at en meget væsentlig del af de påkrævede foranstaltning blev indført på frivillig basis i den danske raffinaderisektor før reglernes ikrafttrædelse.

Det fremgår af den danske bekendtgørelse, at det er kommunalbestyrelserne og amtsrådene, der fører tilsyn med, at de tekniske forskrifter og tidsterminer overholdes.

Trin 2 Tankning af biler skønnes uden nogen form for regulering at medføre et udslip af VOC i Danmark på 2.500 tons pr. år. I den danske bekendtgørelse kræves etablering af benzingenindvindingsudstyr på eksisterende danske benzinstationer – med en årlig omsætning på mere end 500 m³ – inden år 2000. Kravet til udstyret er minimum 70% genindvinding under de i praksis forekommende forhold. Dette indebærer, at udslippet vil blive reduceret til 7-800 kg pr. år. Udgiften (efter modregning af værdien af den genindvundne benzin) afhænger af størrelsen af den enkelte benzinstation. For en benzinstation med et årligt gennemløb på 5 mio. liter regnes med en merpris for benzinen på 2 øre pr. liter, svarende til 23 kr. pr. kg genindvundet benzin. For en benzinstation med et årligt gennemløb på 0,5 mio. liter er merprisen beregnet til 8 øre pr. liter, svarende til 93 kr. pr. kg genindvundet benzin.

Det fremgår af den danske bekendtgørelse, at kommunalbestyrelserne fører kontrol med de etablerede benzingenindvindingsanlæg.»

Spm. nr. S 341

Til miljø- og energiministeren (5/5 98) af:
Hans Christian Schmidt (V):

»Vil ministeren gøre rede for, hvor stort et udslip skal være af kulbrinter (pr. år) fra en privat virksomhed, før denne kan forvente påbud fra myndighederne, jf. miljøvejledningen (for at give relevant sammenligning må det forudsæt-

tes, at emissionen fra den private virksomhed fremkommer periodevis – f.eks. 10 timer 20 gange pr. år)?«

Svar (19/5 98)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, der har oplyst følgende:

»Regulering af luftformige emissioner fra virksomheder – herunder af kulbrinter – sker primært på grundlag af Miljøstyrelsens vejledning nr. 6/1990 om begrænsning af luftforurening fra virksomheder. Stofferne inddeles i vejledningen i forskellige grupper og klasser alt afhængig af deres farlighed for sundheden og skadelighed for miljøet. Niveauet for, hvornår der bør foretages begrænsning af emissionen af kulbrinter, afhænger af klassifikationen af den pågældende kulbrinte og varierer fra typisk en massestrøm på 25 gram pr. time (fx benzen) til en massestrøm på 6,25 kg pr. time (fx cyklohexan). Emissionsbegrænsning skal først foretages, når en bestemt, klasseafhængig grænseværdi for koncentrationen af kulbrinte i den afkastede luft er overskredet.

For virksomheder, der kun er i drift i relativt få af året arbejdstimer, bør der dog i henhold til ovennævnte vejledning ikke stilles krav om emissionsbegrænsning, selv om massestrømsgrænsen er overskredet. Der foreligger ikke en udtømmende definition for, hvornår dette princip finder anvendelse. Miljømyndigheden skal foretage en konkret vurdering, som afspejler emissionens størrelse fx pr. år, stoffets miljø- og sundhedsskadelige karakter og de tekniske/økonomiske muligheder for at begrænse emissionen.«

Spm. nr. S 342

Til miljø- og energiministeren (5/5 98) af:
Hans Christian Schmidt (V):

»Kan ministeren bekræfte, at staten via en afgiftsreduktion betaler for investering i emissionsbegrænsede foranstaltninger på servicestationerne og hvis denne betaling omregnes over løbetiden (er denne ukendt, så over 5 år) til investering i udstyr, vil ministeren da redegøre for, hvad prisen er pr. kg undgået VOC/år?«